

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ (Ιωάν. ζ' 37-52, η' 12) 16 Ιουνίου 2019

Πεντηκοστὴν ἑορτάζοντες, ἀδελφοί, «Πνεύματος Ἅγιου ἐπιδημίαν» ἀπολαμβάνομε, γι' αὐτὸν εὐχαρίστως καὶ δυναμικὰ ψάλλομε «εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν πνεῦμα ἐπουράνιον».

Εἶναι δὲ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα «Πρόσωπο» πολὺ ἀνώτερο ἀπὸ τὸ πρόσωπο ἄνθρωπος. Εἶναι τὸ τρίτο πρόσωπο τῆς Θεότητος, εἶναι ὁ ἔνας τῆς Τριάδος, ὁμοούσιος, ὁμόθρονος καὶ ἰσότιμος πρὸς τὸν Πατέρα καὶ πρὸς τὸν Υἱό. Καὶ ὅπως ὁ Πατέρας εἶναι Θεὸς ἀληθινὸς καὶ ὁ Υἱὸς ἐπίσης Θεὸς ἀληθινὸς γεννώμενος ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, ἔτσι καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα εἶναι Θεὸς ἀληθινός, ἐκπορευόμενος ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ. Τέλειος Θεὸς ὁ Πατέρας, τέλειος Θεὸς ὁ Υἱός, τέλειος Θεὸς καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα· πλὴν δὲν ὑπάρχουν τρεῖς θεοὶ ἀλλὰ ἔνας· μᾶς πληροφορεῖ ὁ ἄγιος Γρηγόριος Θεολόγος. Αὐτὸν εἶναι τὸ μυστήριο τῶν μυστηρίων.

Ποιὸ εἶναι τὸ ἔργο τοῦ Ἅγιου Πνεύματος;

Ο Πατὴρ δι' Υἱοῦ ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ποιεῖ τὰ πάντα. Σὲ ὅλα συνεργεῖ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο. Ο Πατὴρ ὑπόσχεται καὶ προετοιμάζει τὸ ἔργο τῆς ἀπολυτρώσεως τοῦ ἀνθρώπου, ὁ Υἱὸς διὰ τῆς ἐνανθρωπήσεώς Του καὶ τῆς Σταυρικῆς Του θυσίας τὸ ὑλοποιεῖ καὶ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα κάνει τὴν σωτηρία προσωπικὸ κτῆμα κάθε πιστοῦ.

Ἀπὸ τὴν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο παραμένει στὴν Ἔκκλησία, φωτίζοντας, διδάσκοντας καὶ προφυλάσσοντάς την ἀπὸ τὴν πλάνη, ὁδηγώντας την «εἰς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν».

Ἄδελφοί μου, ἡ πρὸ Χριστοῦ ἐποχὴ ἀνήκει κατ' ἔξοχὴν στὸν Πατέρα. Ἡ ἐποχὴ τῆς ἐπὶ γῆς παρουσίας τοῦ Χριστοῦ ἀνήκει ἴδιαιτέρως στὸν Υἱό, τὸν Χριστό, καὶ ἡ ἐποχὴ ἀπὸ τὴν Πεντηκοστὴν καὶ μετά, ἀνήκει κατὰ τὴν ἐπαγγελία τοῦ Υἱοῦ στὸ Ἅγιο Πνεῦμα.

Ὑπάρχουν δυστυχῶς καὶ πιστοὶ ἀνθρώποι σήμερα ποὺ ἀγνοοῦν τὸ πρόσωπο καὶ τὴν θεότητα τοῦ Ἅγιου Πνεύματος καὶ δὲν τιμοῦν ὅσο πρέπει τὸ τρίτο πρόσωπο τῆς Ἅγιας Τριάδος. Γιαυτὸ εἶναι ἄγιο, καλὸ καὶ εὐλογημένο νὰ κηρύγγουμε τὸ ἔργο τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, χωρὶς νὰ παραλείπουμε τὸ ἔργο τοῦ Ἅγιου Πνεύματος.

Τὸ τρίτο Θεῖο πρόσωπο εἶναι «όμοούσιον καὶ ὁμόθρονον καὶ ἰσότιμον» πρὸς τὰ ἄλλα δύο πρόσωπα. Ἄν λησμονοῦμε ἡ ἀμελοῦμε νὰ λατρεύουμε ἵσαξια καὶ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, τότε ἡ λατρεία μας εἶναι ἀτελῆς καὶ γίνεται αἵτια στερήσεως τῶν πνευματικῶν χαρισμάτων.

Χαρίσματα ποὺ θὰ μᾶς χορηγοῦνται καὶ θὰ τὰ ἀνανεώνουμε μὲ τὴν προσευχὴν τῆς Ἐκκλησίας « Βασιλεῦ οὐράνιε Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, ὁ ζωῆς χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν, καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον ἀγαθὴ τὰ ψυχὰς ἡμῶν. Ἄμην.

[dkpdf-button]